

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Alexei Rusu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexei Rusu împotriva Societății pe acțiuni „Moldtelecom” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Alexei Rusu și menținută hotărârea Judecătorei Centru municipiul Chișinău din 26 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 10 decembrie 2014, Alexei Rusu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldtelecom” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 17 august 1984, a fost angajat pe un termen nedeterminat în cadrul SA „Moldtelecom”, Centrul de Telecomunicații Ștefan Vodă, ultima funcție fiind electromontor telecomunicații, biroul rețele rurale.

Menționează că, prin ordinul SA „Moldtelecom”, Centrul de Telecomunicații Ștefan Vodă nr. 127-C din 17 octombrie 2011 a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

Susține că, prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 09 iulie 2014 a fost anulat ordinul directorului Centrului de Telecomunicații Ștefan Vodă, filiala SA „Moldtelecom” nr. 127-c din 17 octombrie 2011 cu privire la concediere, a fost restabilit în funcția de electromontor telecomunicații, biroul rețele rurale al Centrului de Telecomunicații Ștefan Vodă, filiala SA „Moldtelecom”, începând cu 17 octombrie 2011 și au fost încasate de la SA „Moldtelecom” în beneficiul său salariul neachitat pentru perioada absenței forțate de la lucru începând cu 17 octombrie 2011 și până la restabilirea în funcție, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8350 lei și suma de 4000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Afirmă că, ulterior, SA „Moldtelecom” a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, însă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014 a fost respinsă apelul și menținută hotărârea primei instanțe.

Relevă că, litigiul între el și SA „Moldtelecom” cu privire la concedierea sa ilegală a fost finisat la data de 09 octombrie 2014.

Mai relevă că, la data de 11 iulie 2014, SA „Moldtelecom”, ignorând faptul că, litigiul între el și SA „Moldtelecom” cu privire la concedierea sa ilegală se află în proces de examinare în instanțele de judecată și nu exista o hotărâre definitivă în acest sens, a emis ordinul nr. 821, prin care repetat a dispus reducerea începând cu 11 septembrie 2014 a numărului de personal nescriptic în număr de o persoană, care ocupă funcția convențională de electromontor telecomunicații, cat. IV (0,5 unități, Biroul rețele rurale, filiala SA „Moldtelecom” Centrul de Telecomunicații Ștefan Vodă) și ordinul nr. 2273-c cu privire la preavizare.

Menționează că, în baza ordinului SA „Moldtelecom” nr. 2910-c din 10 septembrie 2014 cu privire la concediere, el a fost concediat în baza art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, începând cu data de 11 septembrie 2014.

Consideră că, SA „Moldtelecom” ilegal l-a concediat la data de 11 septembrie 2014, dat fiind faptul că, o decizie definitivă privitor la restabilirea sa în funcție, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat la data de 09 octombrie 2014, adică peste o lună.

Invocă că, la concedierea sa, nu s-a ținut cont de faptul că, este unicul întreținător al familiei, are o vechime în muncă de 27 ani, dispune de categoria a IV și are la întreținere doi copii studenți.

Menționează că, pârâta nu a respectat prevederile art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

Susține că, SA „Moldtelecom” în prezent are locuri-funcții vacante pentru deservirea raionului Ștefan Vodă, inclusiv de tehnician/inginer în telecomunicații, instalări și remediere deranjamente, anterior numită electromontor telecomunicații rețele rurale.

Afirmă că, pârâtul nu a respectat și prevederile art. 183 alin. (1) și (2) lit. 1) din Codul muncii.

Relevă că, prin informația nr. 49 din 18 septembrie 2014 a Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă Ștefan Vodă a fost informat că, a fost luat la evidență ca șomer la data de 18 septembrie 2014, însă nu poate beneficia de ajutor de șomaj conform Legii nr. 102-XV din 13 martie 2003 privind ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, dat fiind faptul că, înscrierile din carnetul de muncă nu confirmă că, are un stagiul de cotizare în sistemul asigurărilor sociale de stat de cel puțin 9 luni din ultimele 24 luni calendaristice premergătoare datei înregistrării.

Consideră că, pârâta intenționat, cu scop de răzbunare, i-a micșorat stagiul de cotizare în sistemul asigurărilor sociale de stat și ilegal a fost lipsit de dreptul de a beneficia de ajutor de șomaj și din nou familia sa a rămas fără surse de existență, prin ce i s-a cauzat suferințe fizice și psihice enorme, deoarece a muncit cinstit la SA „Moldtelecom” o perioadă îndelungată, iar acum nu-și poate întreține familia.

Solicită anularea ordinului pârâtei nr. 2910-c din 10 septembrie 2014 cu privire la concediere, restabilirea sa în funcția de electromontor telecomunicații, biroul rețele rurale, Centrul de Telecomunicații Ștefan Vodă, filiala SA „Moldtelecom”, începând cu data de 10 septembrie 2014 și încasarea de la pârâtă a salariului neachitat pentru absența forțată de la lucru începând cu data de 10 septembrie 2014 până la restabilirea în funcție, a sumei de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 16 octombrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, în speță, s-au respectat cerințele prevăzute la art. 88 din Codul muncii, iar ordinul SA „Moldtelecom” nr. 2910-c din 10 septembrie 2014 cu privire la concediere a fost emis în strictă conformitate cu prevederile legale.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, în conformitate cu art. 256 alin. (1) lit. d) și alin. (2) CPC, hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 09 iulie 2014 în partea restabilirii lui Alexei Rusu în funcție și încasarea unui salariu mediu lunar este executorie prin efectul legii la data pronunțării, astfel, această hotărâre judecătorească a fost executată în partea restabilirii lui Alexei Rusu în funcție și încasarea unui salariu mediu lunar, iar după aceasta, s-a inițiat procedura de concediere a acestuia în baza art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, iar faptul că, reclamantul a fost concediat până la pronunțarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014 nu reprezintă o încălcare.

La data de 24 noiembrie 2015, Alexei Rusu a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 a fost respinsă cererea depusă de către Alexei Rusu cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului ca neîntemeiată și restituit apelul declarat de către Alexei Rusu.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2016 a fost admis recursul declarat de către Alexei Rusu, casată integral încheierea instanței de apel și restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel la etapa de primire a cererii de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016 a fost respins apelul declarat de către Alexei Rusu și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 29 iulie 2016, Alexei Rusu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești nu au apreciat corect circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurentului la data de 10 iunie 2016 (f. d. 151), iar cererea de recurs a fost depusă de către acesta la data de 29 iulie 2016 (f. d. 153).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Alexei Russu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Alexei Russu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Alexei Rusu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Alexei Rusu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic